

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
SANTA AGNA 19. PRAI. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4315

BARCELONA, DIVENDRES, 9 DE FEBRER DE 1917

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST, 16 TELEFON 2298

EL SIGLO

Del 12 al 24 de Febrer

Gran Exposició ::

i VENDA DE

GENRES BLANCS

Roba blanca confeccionada per a senyora i nena, Liençols, Mantel·leries, Estores, Jocs brise-bise, Mocadors, Camises, Colls, Punys, Cordiners, Bales, Bruses, Devantals, Berrets per a nena, Colzes, Tevalloles, Panyos cuina, Brodats, Puntes, Lienços, Madapolans

Nombroses ocasions

Fins el 15 de Febrer

Importants descomptes

sobre les premses confeccionades en existència

- 65 per cent en vestits per a senyora i nena.
- 50 per cent en bruses, faldilles, bates, abrics, refaljos, berrets per a senyora i nena i formes per a berret.
- 30 per cent en devantals i berrets per a nen.
- 25 per cent en manguts, echarmes i colls pell.
- 50 per cent en troços de llana, seda i cotó.

LA GUERRA VISCUDA

Un episodi de l'ofensiva de Picardia

NOTES D'UN COMBATENT

(Acabament de les notes preses pel soldat JOSEF MIRACLE.)

Yarribé el dia 4, dia memorable per a la Legió. Al matí, sabem que l'enemic s'ha organitzat fortament i en gran nombre, per a resistir qualsevol atac. Les tropes de primera línia estan massa afeblides per a poder prendre a nostra posició, car es necessari prendre-la per assalt, per un atac sobtat i precipitat. No volem que al poble hi sortís massa cara aquesta foto i és per això que no abusem de l'artilleria. Cal sorprendre l'enemic i qui millor pot fer-ho que la Legió?

Havem tornat a nostres trinxeres de reserva que estaven a uns dos mil metres d'Asservillers, on el camí, es a dir, els marges de comunicació fan una narrada de quatre kilòmetres. Estavem bastant tranquils, contentos i començant els esdeveniments dels dies anteriors, quan reberem l'ordre de anar a cercar la sopa, car no ens podíem emetre. A la primera senyal devíem atacar.

Aquesta nova excitació més encara a la tropa. Ni un sol de nosaltres tingué un minut d'abatiment. Tots volíem heu-nos-les de nou amb l'enemic que, segons deien, havia fet publicar en els diaris alemanys que ja no quedava rastre de la Legió en les terres de Champagne.

Al cap d'una hora i mitja, ja havíem acabat la primera i estavem tots equipats, preparats per a la marxa. Després d'haver consagrat un petit moment a recordar als parents i als amics als qui potser no hem de tornar a veure, després d'escriure als uns a la dona i als fills, i els altres als pares o a la promesa, no tenim altra ataleja que la de complir amb el nostre deure, puix cal sacrificar-ho tot, fins la vida, per la noble causa que defensem.

Una mot del capità ens dona l'ordre de marxa. Cap de nosaltres en protesta, cap se'n sent contrariat, al contrari. Qui serà capaç de tremolar en aquest moment? Jo os juro que a la Legió no hi ha ningú que tremoli. Seguim pel camí pel qual havíem vingut i tornem al poble d'Asservillers. Aquesta vegada, l'excursió no ha sigut tan còmoda, car ja era clar que el «boyau» fa rampa. Com que l'enemic ens veia passant, com passavem per les seves posicions, i ens tenia a tret de fusell, ens obsequiava amb descàrrega rora descàrrega. Els quatre kilòmetres els fèrem a una velocitat vertiginosa. I després de creuar el poble ens formarem el peu d'un camí enfonsat on l'enemic no podia veure'ns. Un cop format, al passar revista dels homes, veig que sols ne manquen dos a la meua companyia, dos que han sigut ferits. Dos homes es ben poca cosa... No podem quedar-nos de la

per la que intenti fugir, ja ens hi encaronen a trets. Alguns en cauen. Els més aixequen els braços en actitud de rendir-se... Però saltem pel damunt de la trinxera sense heu-nos cura, car els qui venen darrera, encarregats de netejar les trinxeres, ja s'entendran amb ells.

A la fi entràrem al poble. A cada casa hi ha una ametralladora qui vomita foc. En un obrir i tancar d'ulls encerclem les primeres cases. Fem saltar les portes i les finestres per a entrar a dins. L'enemic entaforat allí, persisteix en tirar. Però està condemnat. Una granada llançada al bell mitjà de la casa fa callar la ametralladora, que nosaltres, en nostre llenguatge pintoresc anomenem torradora. Tant s'obstinem els qui es defensen, tant els del deixar la posició aquella, que'ns volíem obligats a pendre casa per casa, a arrencar el terreny pam a pam.

En un moment, donat la desbanda regna en el camp enemic. Per tot arreu surten alemanys amb les mans enlaira, rendint-se. La resistència ha sigut vençuda. I perseguim als fugitius, tirant al bult... Cauem com a mosques, pels carrers... I a la fi arribem a l'entrada del poble, per a instal·lar-nos en el marge d'una ruta transversal.

Els companys que'ns seguien acaben reduint alguns grups que havien quedat en les cases i que resistien encara. Quan faguérem arribat allí on erem nosaltres, oírem un crit que'ns deia que avenssem. Les trompetes nostres tocaren a càrrega.

Partim com feres perseguint a l'enemic dispersat. Carreguem a la baioneta. I d'un salt, guanyem uns vuit cents metres i fem una cinquantena de presoners. Mes a no trigar rebem l'ordre de replegar-nos cap a la carretera des d'on havíem eixit car hem havent fet falca i les ales de l'enemic resisteixen. Estem poderosament bloquejats a cada banda. Amb la rabia al cor abandonem el terreny que ja era nostre, però davant de l'amenaça d'ésser tallats ens repleguem amb ordre, satisfets, tant mateix d'haver pogut avançar fins a 8.000 endavant. En aquest avencu sol hem tingut un ferit, en canvi havíem recollit cinquanta presoners.

Com fos que feia un temps afros, car la pluja queia a torrents des del matí, era molt difícil el joc de les artilleries i els globus capturats i els llocs d'observació no servien per res. Tant mateix, el pilot de la nostra divisió intentà explorar el terreny, i es conduí com un veritable héroe amb son aeroplà. Volgué donar-se compte del lloc que ocupava nostra primera línia. Per a fer-ho, hagué de volar a cent metres d'alçada. Al veure'l arribar, ens cinguem tot seguit uns quant «fusets» blancs. Així seguit tota la nostra primera línia d'un cap a l'altre, go que ha permès que l'artilleria fixés la seva visua.

Un cop instal·lat en nostra línia definitiva ens posàrem a treballar de valent, a fer-nos guardies individuals, en previsió d'una contra-ofensiva immediata. No'ns hem oblidat pas de fer venir tot seguit les seccions de ametralladores, que em procurat col·locar en llocs segurs i invisibles. Abans de fer-se foc, tot estava a punt per a respondre a qualsevol contra-atac de l'enemic. Podem esperar la nit tranquil·lament, després de tanta feina. Els oficials partiren a fer una ronda; diverses patrulles sortiren també per a explorar el terreny. Més, dugues hores més tard ens arriba la nova de que a la nostra dreta hi ha dos cents metres de terreny en els que no hi ha ànima vivent per a defensar-los.

Lavors es crida als homes de la primera secció de la meua companyia, la desena. Els legionaris disponibles, són disset i els disset són designats per a cobrir aquells dos cents metres desguarats. Ens anem contents, car se'ns designa per a un lloc d'honor. Cubrim la línia (a la manera de l'infanteria) a dotze metres d'interval. Cada ú a un parapet per a tirar i amagar-se amb l'últim portallit i els dos sacs de terra. La nostra consigna és de resistir fins a la mort. Són soldats decidits i donaràn fins a la darrera gota de sang ans de que's pugui dir que hem abandonat el lloc que se'ns havia designat.

Oh, quina nit terrible! Jo m'en recordaré tota la vida, d'aquesta nit, passada en la solitud i davant l'enemic. Quantes de coses li passen a un pel cap! Durant la batalla, un home no pensa sinó anar endavant, defensar la vida, que tan cara ens és, i exterminar si és possible, a l'enemic. L'home ha deixat el lloc a la bestia bruta. Mes una volta calmat, llavors li ve la reflexió, i contempla què li ha davant la mort al seu voltant, els plans dels ferits que us arrenquen el cor. Un revent tot el que li acaba de passar, els companys morits... I a un li resta un desig de vanjaça, fruturós d'arrencar troç per troç a l'invasor el sol de nostra segona patria, els petits vilatges de la qual no ens són pas menys benlloguts que els seus grans ciutats.

Durant aquella nit, l'enemic s'abstingué de iniciar atacs d'infanteria. Desorientat, es contenta en canonejar-nos de extraordinària faïsc. Mes així que es feu de dia, quan haguerem rebut reforços, ens contra-atacaren a la llur manera, valent-se de tota mena d'ardits i d'enganyos, sent veure que'ns rendia: mes ja llur manera d'atacar no els val.

Una cinquantena de xicotets sapats eshan escapats cap el nostre front d'atac, i tot fent semblant de voler rendir-se, amb els braços enlaira com tenen costum, eridant «Kamrad!» Però des d'un petit «poste» que nosaltres havíem enviat en avant, podia veure's perfectament què que passava al davant nostre.

amagava rora els que fingien rendir-se, carregats de granades, nosaltres hem encobert un coet vermell. Era la senyal.

Nostra artilleria, que durant la nit havia pres ses posicions, començà de tirar. Era aquell un foc de repetició. Les ametralladores descarregaven aquí i allà... Quina carnifera! Els nostres projectils queien rora els alemanys, ço que els impedia recular. I no cessaven de tirar... En poc de temps no quedava un sol alemany de peu; els pòcs que havien pogut apropar-se, a quatre grapes, amb intenció de rendir-se, ens digueren que al nostre davant hi ha una muralla de cadàvers... Estàn com sfollats, embrotats, atontats, al veure de la manera com els hem rebut.

La resta del dia la passàrem fortificant-nos, però el bombeig no cessa ni d'un costat ni de l'altre. I era aquell un tan formidable bombeig, que a nosaltres mateixos ens venia de nou. No hi ha perquè negar que estavem un xic inquiet, però la nostra secció fou de continuent reforçada per una altra secció del primer batalló. Aquest reforç ens llevà l'ansia, i de mica en mica ens anàrem tranquil·litant. Però vers la caiguda de la tarda, ja ens teníem havent de respondre a un nou contra-atac, precedit d'un formidable tir d'eficàcia. Mes aquest nou atac, lo mateix que'l precedent, no'ns reix, malgrat d'ésser ells més nombrosos que nosaltres. El poble havia caigut a les nostres mans i no volíem pas deixar-nos pendre el terreny tan durament guanyat.

A la nit, com ja era costum, formàrem patrulles per a explorar les posicions que teníem al davant. Allò era un camp de mort i de carnatge. Hi havia cadàvers per tot arreu, a pilots, a munts, a centenars... Dels morts no calia pas guardar-se'n. Allí els deixàrem en pau... I fora d'algunes canonades i d'unes quantes descàrregues de fuselleria, la nit fou calma... A l'en leuà matí se'ns donà la nova que rebérem jotosament, que un altre regiment de la mateixa divisió vindria a rellevar-nos.

El relleuament es feu sense cap estorpi ni entorpidiment. Tornàrem, com a reserva, al mateix lloc que abans de l'atac. Ans de partir, uns i altres ens afanyem per a saber d'un amic, d'un camarada, si ha sigut ferit o mort... Uns amb altres ens contem les impressions... Ens felicitem... Ens rentem i descansen... Quin bo que fa, després d'un tragu com aquell, poder menjar una bona sopa calenta... I quin bo que fa saber noves encoratjadores: se'ns diu que'l nostre regiment ha sigut novament citat a l'ordre del dia, se'ns diu el nombre de presoners que hem fet. En els dies 4 i 5 en ferem 950, de quatre regiments diferents. Havíem pràcticament canons de campanya, tres de trinxeres i vuit ametralladores. Aquestes noves són acollides amb visques a França i a la Legió.

El regiment de tiradors argelins que ens reemplaça completà més tard nostres guany prenent un granidió atírricament que creuava tot el vilatge de Belloy, a trescents metres cap a la dreta, i que's alemanys anomenaven «boyau de la tristesse». En la nit del 8 de juliol, per un fort contra-atac, l'enemic el prengué. Mes el dia 9 al matí, el primer batalló de nostre regiment partí per a rependre'l, ço que aconseguint amb èxit, fent nombrosos morts i presoners.

Després de tres dies de reserva, nostra divisió fou rollada per a anar a pendre un xic de repòs, ben necessari. Dos dies després entràvem en un nou sector, ja reposats i reforçats, i disposats a recomençar un bell nou. El nostre esperit està sempre animat i sempre disposat: nostra voluntat és sempre la mateixa, lluitar fins a la fi.

Comentari de la guerra

La victoria en marxa

No ens referim al llibre d'En Lloyd George que dú per títol el titular amb que encapçalem aquestes notes, sinó a les decisions preses per Anglaterra per a activar el servei nacional, a fi de accelerar la victoria. La urgència de les mesures preses queda confirmada per la nova política de terrorisme inaugurada pels imperis centrals.

En el curs de una importantíssima reunió celebrada a Westminster entre Lloyd George, Neillie, Chamberlain, Hedge, ministre del treball, l'arquebisbe de Canterbury, l'alcalde de Londres i altres elevades personalitats, En Chamberlain acaba de declarar que, per a assegurar la victoria, cal proporcionar a l'exèrcit homes joves i forts, els únics que poden suportar les penes de la guerra moderna. Declarà després que s'havia arribat a un acord amb la Iglesia, a fi de que els eclesiàstics puguin també aportar llur concurs a la defensa nacional. Els metges seran també mobilitats.

El servei nacional de guerra s'aplicarà de la mateixa manera a Irlanda. «Vista la importància adquirida per la agricultura dels dels comensos de la guerra, ha afegit l'eminent home d'Estat, importància que s'haurà de conservar després de la conflagració, cal que els jornals agrícoles siguin prou bons per a retenir als treballadors en el camp».

I després declara que en cas de necessitat, les indústries menys essencials seran sacrificades en primer terme.

Alemanya vol assetjar per fam a Anglaterra, ans de morir ella mateixa per manca de queviures, però Anglaterra pot respondre a aitals amenasses organitzant el servei de defensa nacional. Després que En Chamberlain hagué fet una declaració en aquests termes, com a director del servei de la defensa nacional, el primer ministre, Lloyd George, digué:

«Vull limitar-me a apoiar la crida que ha fet En Chamberlain. La demanda de la mà de obra excedeix en molt a la oferta, a conseqüència de les lleves considerables que s'han fet i al desenvolupament de les indústries necessaries per la guerra. S'ens dirà que per què enviïm tants d'homes a les trinxeres. Però això és indispensable. En l'opinió a la nostra població, certament hem enviat molts menys homes a nostres exèrcits de mar i terra, que les grans potencies de la Europa occidental. França ha mobilitzat en files una sisena part, gaire bé, de la seva població».

«Quan parlem dels nostres sacrificis, dirigim nostres mirades més enllà de la mar, i sols veïem França. Però debem representar altres papers en altres llocs, mitjant la nostra marina, que manté lliures i expedites les mars, tant per a nosaltres com per als nostres aliats. No hem d'oblidar que en aquesta guerra s'ens ha confiat una de les tasques més importants».

Lloyd George atorga que els arsenals de construccions navals ocupen un nombre immens de treballadors, que la Gran Bretanya suministra grans quantitats de carbó als aliats i també grans quantitats de acer. El primer ministre acabà fent la següent declaració:

«El nostre coeficient de combatents és menys elevat que el de França i el de Italia, i és que els nostres recursos de forces humanes estan repartits de una altra faïsc».

Com es veu, a les amenasses de bloqueig per part de Alemanya, Anglaterra hi sap respondre per una organització formidable, que posarà en joc totes les forces vives de la nació.

LA POLÍTICA

AL NOSTRE judici la nota d'Espanya no és tanta garantia de la nostra neutralitat armada com es podia suposar a través de les paraules que prop de la mateixa havia dit el qüest del Govern abans de que fos coneguda íntegrament.

De fet la nostra posició dintre o fora de l'actual lluita depend de l'actitud que adopti o de l'actitud que disposi Alemanya al nostre proc de que amihori els seus anuncis propis de rigorisme, en atenció a la llibertat i no'lessa amb que'ns hem mantingut en la nostra posició de neutrals.

Com va anunciar el mateix comte de Romanones, nosaltres opinem que'l Govern del Kaiser, com els homes que dirigixen totes les potencies bel·ligerants, sabran fer-se càrrec de l'alta valor d'aquestes raons per a reconeixer en elles un punt just de mirar, que segurament no serà apreciat amb la mateixa equanimitat pels apassionats que aquí formen partits a favor dels uns o dels altres països que estan en guerra.

I hauríem de reconeixer en la nota espanyola aquesta importància, no precisament per allò de la noblesa amb que havíem sapgut sostenir la neutralitat, sinó per una raó interessantíssima que s'adeixu en la mateixa nota i que ve a situar el problema en un nou pla de solucions inconvertibles.

Fins ara Alemanya i els que, entre nosaltres, defensaven els seus procediments de guerra i la seva política, donaven una justificació, aparentment atencible, a les seves mides de bloqueig a Anglaterra i als seus aliats. Era l'argument de que si aquests haurien prohibit als neutrals tota exportació a Alemanya, i els neutrals no n'haurien protestat, era just que'ns conforméssim també en les mides del mateix caràcter, que aquesta prengué contra els seus enemics.

Es clar que als amics dels aliats no els hi mancaven raons i adhuc exemples per a demostrar que Anglaterra no actuava propiament en aquest sentit, però hem de convenir en que al cap de vail la qüestió era realment duplicitat i per tant d'una oposició de oferti en neixia el marge en que'ls imperis centrals trobaven lloc per aixecar-se amb notes com la que ha anunciat el bloqueig de que's tracta.

Doncs be, la misió més clara i més exacta del problema resideix, al nostre entendre, en la definició que'l ministre d'Estat formula en la seva nota al dir que l'ACTITUD ADOPTADA ARE PER ALEMANYA RESPECTE ALS NEUTRALS CONSTITUEIX LA SUSTITUCIO DEL DRET DE DETENCIÓ PEL DE DESTRUCCIO.

Entenem que davant d'això ni Alemanya ni ningú pot sostenir-se en la situació actual, ni pot trobar cap justificació a comunicacions com les que acaba de formular darrerament, com no siga la de que es veu precisada a procediments que estan absolutament renyits amb tota norma de dret internacional, per que no compta amb cap més força de mar que'ls submarins i aquests, si son útils per a la destrucció, no serveixen per a res en el compliment del dret de destrucció.

gada a contestar intervenint amb les armes en el present conflicte, que haurà sigut ella mateixa la que haurà definit tots els caràcters del que constitueix un atac als drets internacionals.

Aquesta és la nostra modesta opinió sobre la nota espanyola i aquesta és la situació en que per avui i per a demà ens sembla que'ns col·loca. I la conseqüència a que totesguem arribar, després d'això, es que si abans de la nota era necessaria molta prudència i molta serenitat, ara ho és encara molt més ja que la perill no s'han disminuït gens al quedar situats a major distància.

Contra el monopoli de Pompos Fúnebres

Avui divendres, dia 9, a les 4 de la tarda, tindrà lloc una reunió d'Industriales Lliures per a pendre importants acords relatius a la campanya empresa pels ciutadans de Barcelona relatius al monopoli de pompos fúnebres, de la que es prega a tots els Industrials Lliures assisteixin a dita reunió, per ésser de gran interès, al Passeig del Triomf, 17, Poble Nou.

Homenatge a l'Arquibisbe de Tarragona

La tercera llista de noms que firmen aquest homenatge és la següent: Josep Massó Escudé, Antic Morida, Joaquim Serra, Apotecari de Berga; Antoni Montellà, Manuel Soldevilla, Joaquim Casabé, Josep Galvany, Apotecari del Banc Arnús; Joaquim Vivó, Advocat i secretari de la Banca Arnús; César August Torres, Corredor; Francisco de Maristany, Comerciant; Ramón Olivares Ferrer, Estudiant; Josep Ferrer i Bàrbara, Fabricant i comerciant; Juli Barbery, Banquer; Enric de Fuentes, Literat i corredor; Ramón Suriach Baell, Literat i corredor; Ramón D. Peris, Literat i hisendat; Fidel Mas, Hisendat; Pura Miró, viuda d'España; Consolació Miret de Martol, Madalena Torres de Canals, Josepa Canals de Catasús, Lluïsa de Montañet de Ballester, Amalia Soler de Vornia, Aurelia de Casals, viuda de Mas; Dolores Soler de Puig, Pilar Alfós de Mac Veigh, Maria Tintó de Costa, Aurora Soler, viuda de Borrián; Concepció Canillon de Comas, Mercè Coronas, viuda de Font; Francisca Font de Camany, Francisca Corbera de Pedrals, Estrella Roura i Serra, Anita Bernades, Antonio Puget, viuda de Forasté; Carme Forasté de Rivera, Consolació Carbonell, viuda de Barrau; Lluïsa de Montañet de Gai, Elvira Soldevilla, Lluïsa de Vives, la Comtessa de Figols, Lluïsa M. de Romero, Rafaela G. de Vell, Neus Quiroga, Maria Sitjar de Maristany, la Comtessa de Churrua, la Comtessa de Brias, Camila Martínez, viuda de Arad; Esperanza Rabassa, Maria M. Casas, viuda de Nieto; la Comtessa de Lavern, Concepció Ibarra de Maristany, Angela Puig, viuda de Caralt.

Ernest de Sisternes, Metge i propietari; Miquel E. Pou, Metge; Lluís de Viladell, Metge i propietari; Francesc Spà, Farmacutic i propietari; Melcior Cana, Farmacutic; Lluís Viladell i Matheu, Metge; Antoni Campamar, Metge; Josep Montfort, Notari; Maríen Andreu, Advocat i hisendat; Lluïsa Llinàs, Industrial i propietari; Joaquim Castells i Comas, Comerciant i propietari; Josep Miralpeix, Professor mercantil i propietari; Josep Vilardell Traver, Farmacutic i hisendat; Lluïsa de Xammar, Advocat i propietari; Joaquim March, Metge; Manuel Julià Serra, Advocat; Joan de Palau, Advocat i propietari; Joaquim Boter, Advocat i propietari; Jona Clavel, Advocat i propietari; Josep Viladell, Advocat; Josep M. Mas, Enginyer i fabricant; Ignasi Mayol Pans, Enginyer; Joaquim Genisens, Metge; Josep Solà Sanfeliu, Advocat; Casimir Labori, Procurador i propietari; Joaquim Castellsaguer, Metge; Jaume Recoder, Banquer i propietari; Manuel Matheu, Metge; Lluís G. Col i Font, Enginyer; Serrall Vinals, Fabricant; Pere Majó, Comerciant i propietari; Antoni de Palau, Propietari; Jaume Imbern, Fabricant; Luis Matas, Fabricant de gel i propietari; Francisco Recoder, Banquer; Josep Viladell, Fabricant i propietari; Joaquim Selian, Propietari; Rafael Pasant i Arús, Propietari; Josep Ordoix, Fabricant; Josep M. Fradera Pulit, Hisendat (actual alcalde de la ciutat); Domingo Montserrat, Fabricant de curtis i propietari; Josep Catà, Hisendat; Fluis Viala, Organista i compositor; Manuel Cuyàs, Propietari; Eduard Gualba, Comerciant i propietari; J. Mola Rey, Comerciant; Denis Boba, Professor de l'Escola d'Arts i Oficis; Antoni Martí Deas, Fabricant; Agustí Coll, Mestre compositor; Josep C. Paredjordi, Comissionista; Josep Espiñol i Badilla, Teodor Ortí, Enginyer electricista; Anselm Ortíz, Enginyer; Agustí Farinós, Cirurgià dentista; Manuel Viladell, Comissionista; Sebastià Arnau i Julià, Dependents de comerç; Josep Boter, Corredor de grans; Salvador Cruzat, Dependents de comerç; R. Freixas, Sastre; Joan Ribó, Teòric de teixits; Joan Duran, Comerciant; Josep Ximenes Castells, Dependents de comerç; Ramón Ortol, Dependents de comerç; Joan Cort Casan, Dependents de comerç; Santiago Domenech, Ebanista; Miquel Maymí, Dependents de comerç; Antoni Gualba, Comerciant; Joan Lluís, Dependents de comerç; Joan Ballarín, Dependents de comerç; Antoni Busquets, Mestre fuster i propietari; Joan Pla, Dependents de comerç; Jaume Ximenes, Dependents de comerç; Narcís Boter, Dependents de comerç; Lluís Andreu, Dependents de comerç; Salvador Utset, Dependents de comerç; Aureli Isern, Dependents de comerç.

Renuncia

Ha deixat de pertanyer a la Junta Parlamentària de la Unió Catalana, en Francesc Rosell.

Reunió de minories

Espanya ha passat per un dels moments més difícils i substancials de la seva vida parlamentària. Hi ha hagut constantment durant tot el període d'aquesta guerra que'n diem europea, una desproporció manifestament remarcable entre els problemes plantejats i les solucions donades, entre l'estat de l'esperit internacional i del nostre orgàn parlamentari. Els dos anys que pels altres han sigut de guerra s'han escolat a Espanya, sense que ningú s'hagi preocupat de fer-ne memorable una hora.

Cap fracçó política ha parlat com devia tenir en compte la premura dels moments i la imperiosa veu que'ns apela dels d'enlla de les fronteres.

Nosaltres no'n diríem d'això antipatriotisme parxut hem trobat encare un concepte més dur per a les actituds de perturbació nefanda.

Tard, molt tard se'n adonen els parlamentaris que arribà l'hora en que les complicacions internacionals respecte d'Espanya, ens obliguen a posar-nos en aquest problema tota la força anímica de que són capaços, sense que poguem entretenir-nos en jocs ora-

Diversions públiques

Teatres

TEATRE CATALA ROMEA Com-panya RICARD FUGA.—Avui, a les cinc, ROSAS DE OTONO, a dos quarts de deu, YO LA AMO A USTED, EL AMIGO CARVAJAL I HABLANT-DO SE ENTIENE LA GENTE.

TEATRE TIVOLI

Avui, divendres vermuth popular. «Poca pena» i «La jula de los plateros». Entrada, 30 céntims. Nit, «Las golondrinas». Proclamació dels grans artistes Parera i Betoré. Entrada, 60 céntims.

TEATRE DE NOVETATS

Diumenge, tarda, a dos quarts de 4, grandiosa funció. Espectacle colossal. Primer, el centre «El amigo de coñanzas». Segon, la joia del repertori espanyol en 3 actes, llibre R. Carrion, música Rup. rto Chapí.

La Tempestad

qual protagonista desempenyarà l'eminent i acatmat barí o o

Josep Parera secundant-lo les Sies. Lloré, Betore, Ferrer i els Srs Garcia Romero, León, Fambuesa i Sans 30 coristes, 30. 40 professor d'orquestra. Nit no hi ha funció.

GRAN TEATRE ESPANYOL

ELENA JORDI Avui, nit, a dos quarts de deu, EL CAMI DE LA VIRTUD, el gran èxit de rialla MANOBRES D'AMOR. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE APOL

Avui, divendres, ensatg general del grandios drama en 5 actes,

El Campanero de San Pablo

i de la comedia dramática en 3 actes,

Lo que no muere

de colossal èxit a Madrid, que's posaran demà d'espant.

Teatre Poliorama

Companya LARRA-LOPEZ ALONSO Avui, tarda, «La Concha». Nit, tercera d'abono «Beneficencia Esce a 77», grandios programa.

Lis-Park

El dijous, dia 15 de Febrer, se celebrará a dos quarts d'ouze, un gran ball de disfresses a l'Iris Park anomenat

Blau i Groc, patrocinat per la coneguda casa «New-Phono». Es regularan 3 grandiosos i valiosos fonogral de l'acreditada casa «New-Phono», com a premi per a les disfresses que més es distingeixin per sa propietat, riguesa i capritxo en trajes blaus i grocs. Derroto de cofetis dels colors blau i groc. El local estarà ricament adornat i il·luminat. Gran programa modern amentat per dugues reputades bandes, amb ball continuu. Per a palcos e invasions, a la casa «New-Phono», carrer Ample, 35 i 37, i la taquilla de l'Iris-Park.

Gran Casino del Pare de Barcelona

Elegant Café Restaurant. Coberts a cinc pessetes i servei a la gran carta.—Totes les nits: SOIREE DANCANT I AMENES VETLLADES.

Music - Halls

MONTE CARLO

Assalt, 26. Teléfon 4.317. Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts per 60 hermoses artistes.

Music - Hall POMPEIA

Temple de la Alegria. Teléfon, 2458.—Tots els dies, grans programes. Varietés i LOS JUAN JOSE Entrada lliure. Butaques gratis.

Eden Concert

Assalt, 12. Teléfon 3332. —Propietari: En FRANCESC BUXO.—Tots els dies, tarda i nit, espèndits Concerts per notables artistes espanyols i estrangers. Grandios èxit de la bel·lissia a tonadillera.

EUGENIA ROCA

Societat Patria Chica

Barbà, 10. bis Tarda alt grans concerts

Gran Imperi

Ronda Sant Pau 34. Teléfon, 4584. ELEGANCIA - ALEGRIA - XIC Tots els dies, tarda i nit, grans concerts per 50 HERMOSES ARTISTES. 50 Entrada lliure. Souper tango apres minut

Gran Café de Novetats

Societat Anònim Comercial. GRAN SALA DE BILLARS. Teléfon, 105.

NOVELTY

Gran Music-hall prop del teatre Cómico. Tots els dies, varietés, concert per 35 hermoses artistes i

DIVERTIDES SARQUELES

Moulin Rouge

Vila Vella, 95 i 97. Teléfon, 4.348. Tots els dies, tarda i nit, grans concerts. Butaques gratis

Madrid-Concert

Marqués del Duero, 100. Grans Concerts.

ROYAL CONCERT MUSIC-HALL

Marqués del Duero, 105, davant Teatre Comtal. Grans Concerts tots els dies tarda i nit, per una important «Companya de Varietés».

Alcazar Espanyol

Uaió, 7. Grans concerts

La Bona Sombra

Ginçol, 3. Grans Concerts.

La Gran Peña

Sant Pau, 83. Grans Concerts

Gran Café Català

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mónica, 6. Demà, dijous, primer de Febrer, Gran Ball Mascaras, Saló ricament adornat. Batalla de serpentina i costellí.

LA JUNTA.

Music-Hall SEVILLA

Marqués Duero, 73. Grans Concerts

FOLIES BERGERE

Teléfon 3.929. M. Extraordinari programa de varietés, compost per 60 artistes noves a Barcelona. Gran èxit de la parella de balls internacionals mundans.

Les Harry

Concert. Aperitíf, a les set, A pres minuit souper tango.

Café HINE

Carrer Ample, 17. Gran balls, tarda i nit.

Societat PAPITU

Marqués del Duero, 116. Grans balls, tarda i nit.

Restaurant EXCELSIOR

Rols del Centre 34. Balls japonesos...

Bosque PALERMO

Balmes, cantonada Arag. Balls i concerts, tarda i nit

Ideal Room

Assalt, 10, Saló Rejo.

Gran Taberin MORITZ

Sepúlveda, 183. Grans ball, tarda i nit

MARUZA

Uaió, 12. Saló Tango.

Café AUSTRALIA

Ronda Sant Antoni. Billars. Gratuïta

LA OIBELIS

Mendizábal, 11. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

APOLO

Marqués del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

LA BOMBILLA

Sant Pau, 75. Grans Balls, tarda i nit.

La Suerte Loca

Estrella, 2. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

Cinematògrafs

Granulob cine Doré

Avui, divendres, tarda i nit, grandioses sessions de cine i varietés, presentant-hi part grandioses atraccions, entre ellas la notable cançonista

PILAR ALONSO

l'artista que més simpatis ha sapigut captar-se en sa curta actuació següent avui la artista de moda en Barcelona, per el seu art indiscutible, bonica presentació i luxós decorat.

AVUI PENULTIM DIA, AVUI

de la projecció de l'artística pel·lícula, última creació de la celebratíssima FRANCESCA BERTINI.

FEDORA

que tot Barcelona desfilava per aquest saló per admirar l'última paraula en l'art cinematogràfic.

DEMA ULTIM DIA DE FEDORA DE MA

la projecció de FEDORA començarà a les cinc de la tarda i a les dotze de la nit.

PILAR ALONSO treballarà a les set de la tarda i a les dotze de la nit.

Proximament grs debuts i extraordinaris estrenos de pel·lícules.

Es despatxen localitats numerades, sens augment de preu, per a tota la setmana, a les mateixes taquilles del cine, dos de les onze del matí

Varies

FRONTO COMTAL

Avui, tarda, a les quatre. Rojos: CAZ LIS I EGUA.

Blaus: GABRIEL I CARRERAS.

Arxius, Museus i Biblioteques

ARXIU:

Episcopal: Palau Episcopal.

Municipal.—Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comptes de Barcelona.

De Protocols: Notariat, 4.

Del Reial Patrimoni: Palau de la Diputació.

De l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

MUSEUS:

Artístic i Arqueològic de Barcelona.—Obert de les nou del matí a la una de la tarda i de les tres fins a posta de sol. Palau Reial del Parc.

Provincial Arqueològic.—Obert de les onze del matí a la una de la tarda Capella de Santa Agueda, Plaça del Rei.

D'Arquitectura: Escola d'Arquitectura. Segon pis de l'Universitat.

D'Historia Natural «Martorell»: Al passeig de les Magnolies del Parc.

Especial de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquillologia, de la Societat de Ciències naturals «Club Muntanyenc», Princesa, 14 primer.

Obert de 11 a 13 i de 17 a 23.

D'Historia Natural de la Academia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 9.

D'Historia Natural de l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

BIBLIOTECES:

Biblioteca de Catalunya. (Institut de Estudis Catalans).—Palau de la Generalitat, oberta de deu a una del matí i de cinc a vuit de la tarda.

Del Seminari Conciliar.—Oberta de les deu del matí a la una de la tarda: Universitat, 2.

De l'Academia Provincial de Belles Arts (especial d'Art).—Oberta de les onze del matí a la una de la tarda, Segon pis de la casa Llotja.

Academia de Ciències i Arts.

Oberta de les tres a les sis de la tarda, Rambla dels Estudis, 9.

Dels Museus Artístics (especial d'Art).—Oberta de les deu del matí a la una de la tarda. Museu Arqueològic, Palau Reial del Parc.

Centre Coloner de Barcelona

Telegrama oficials del 28 de Gener de 1917

LIVERPOOL Tassa Apoc. 2.00 per 4.00 Tassa abic. 1.00 Tassa Tel. 1.00 Tassa Tel. 1.00

Disponible 10'95 2'00 0'00 11'40 3'35 8'35

Janer-Febrer 10'77 0'00 0'00 0'00 0'00 10'04

Març-Abril 10'84 0'00 0'00 0'00 0'00 10'10

Maig-juny 10'88 0'00 0'00 0'00 0'00 10'13

Juliol-Agost 10'86 0'00 0'00 0'00 0'00 10'11

Octubre-novembre 10'20 0'00 0'00 0'00 0'00 10'43

Liverpool.—Venades: 10,000 bales contra 10,000 l'any anterior.

JUMEL Tassa Tassa Tassa Tassa

Nov. 17'70 0'00 17'65

Gener 17'75 0'00 17'65

NOVA YORK Tassa Tassa Tassa Tassa

Disponible: 18'35 18'35 18'35

Octubre 17'39 10'00 17'39 17'42

Janer 18'15 0'00 0'00 18'42

Març 18'35 0'00 0'00 18'61

Maig 18'60 0'00 0'00 18'71

Juliol 18'61 0'00 0'00 18'71

Arribades als ports de EE. UU. 19,000 bales en 1 dia contra 31,000 l'any anterior.

Societats y Ferrocarrils

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE M. S. A.—Kilometres en explotació: Xarxa antiga, 2,945; Xarxa catalana, 719. Total la Xarxa, 3,664.

Ingressos del 21 al 28 de setembre

1916 1915 Diferencia

Xarxa ant. 3,308,402'41 3,519,119'11 197,913'55

Xarxa catalana 1,322,334'27 1,131,215'27 250,619'00

Totals 4,630,736'68 4,650,334'38 4,855'22

COMPANIA DELS CAMINS DE FERRO DEL NORD DE SPANYA.—Kilometres en explotació: Total la Xarxa, 3,661.

Ingressos del 1 al 10 de octubre

1916 1915

Total la Xarxa 136,278,242'22 116,953,919'88

Diferencia 13,324,222'34

Barcelona 20 octubre 1916.—El Secretari del Comitè, Alfred Puster.

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de tots istils

Dibuixos originals i exclusius de la casa

Projectes i presupostos de moblatge

i decoració de habitacions absolutament

GRATIS

Unica casa que garantitza els seus mobles,

per temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX: Canuda, 16

TELEFON 1278

¡ÉXITO! ¡ÉXITO! ¡ÉXITO!

DE

Las Maravillas de España

La descripción gráfica más lujosa y completa de la España artística y monumental.

5 ÁLBUMS PUBLICADOS

MADRID, SAN SEBASTIÁN, BARCELONA

VALENCIA Y LA COSTA DE LEVANTE

ACABA DE PUBLICARSE

GALICIA Y ASTURIAS VIGO, PONTEVEDRA, ORENSE,

LUGO, OVIEDO, GIJÓN

De venta en todas las Librerías y en la CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIERE,

Núñez de Balboa, 21, y plaza de Santa Ana, 11, MADRID.—Teléf. S. 90.

Precio: MADRID, 3 ptas. PROVINCIAS, 3,50 ptas. cada álbum.

ESQUELES MORTUORIES

SEN'ADMETEN AN AQUESTA IN

PREMTA, FINS A LES DUES DE

LA MATINADA

Aparells parlants

disco i rollos 2500 i 2700

COMPRA, CANVI I LLOGUER

NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona

Isocursal Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

EL FARO

127, Hospital, 127

Rebudes les novetats de tardor i hivern

Grandios assortit

Trajos a mida de 25 a 100 pessetes

Gabans a mida de 35 a 100 pessetes

Robes confeccionados

Camiseria, Corbateria, Genres de punt, Berrets Gorres, etc.

Preu fixe

Economia veritat

PIANOS I HARMONIUMS

CICLES SANROMA

His más sólido i ligero

has

Teléfono 1449

Balmes 62

BARCELONA

SUN.

de lloguer, des de 3 ptas a 15 pessetes al mes

Carrer del Bruc, núm. 73, entre 111 i 113

LA MUJER EN SU CASA

REVISTA MENSUAL DE

LABORES

ECONOMIA DOMESTICA Y MODAS

ES UNICA